

Poznámka k terminologii: Zákon v § 6. a l. řád v § 3., pojednávaje o právu chudých, mluví o »nutné výživě«; jest otázka, zda úmyslně a z jakých důvodů uchytil se zákonodárce od vžitého již výrazu *nuzná* (notdürftig) výživa«, kterého užívá § 63. c. ř. s. a § 15. nař. č. 380/15 ř. z. E. Ch.

Ruská Akademie věd. oslavila v září tohoto roku dvoustoleté výročí svého založení. Její vznik připadl tehdy do doby, kdy Rusko se zařazovalo mezi státy evropské a její letošní výročí opět jako zvláštním řízením osudu oslavuje se v době, kdy Rusko zase po dlouhém odloučení vrací se jaksi k Evropě. Význam Akademie pro Rusko je zajiště obrovský a lze jej ztěžs srovnávat s významem ústavů jiných. Množství jejích vědeckých ústavů dovedlo uvést v život nové poznatky vědecké a tak Akademie ruská proti jiným ústavům cizím měla i veliký cíl hospodářský a doufejme, že i v příští obnově Ruska tuto posici si obhájí. Č a.

Právnícká čeština. Poslední číslo Naší Řeči (roč. IX. seš. 8.) přináší několik příspěvků k právnícké češtině. Je to především stanovení, že má se říkatí správně vždy »prejudic« a nikoliv, jak se někdy vyskytuje, prejudik, protože pochází toto slovo od latinského *praedjudicare* a slova odvozená tvoří se podle výslovnosti středověké, kterou zachovalo dosud německé *Präjudiz* a francouzské *préjudice* (vysloveno *préžüdis*). Dále nedoporučuje se zaváděti výraz »úbytné« pro německý výraz »Schwendung« t. j. jakýsi *fonde perdu*, jehož se dostává některým pokladníkům ku hrazení schodků bez viny pokladníkovi vzniklých. Ovšem ani také jiné pojmenování »ztravné« nevystihuje podstatu věci. — Znovu se připomíná, že není správné psátí a říkatí »Komárek Fran-tišek, Voda Dolení Dobrá« a pod., nýbrž že v češtině vždy musí předcházeti adjektivum substantivum. To také vyznačují nové úřední seznamy stavíce sice substantivum na prvé místo, aby bylo snáze možno řaditi jednotlivá jména podle abecedy v rejstříku, ale pišice vždy na př. Benátky, Nové —. Konečně úspěšného advokáta v Naší Řeči nalezlo i opovrhované slůvko »výnos« a »prvopis«, jež nejsou germanismy a nezasluhují si, aby byla vymýcena z naší úřední řeči. Č a.

LITERATURA.

Joseph Barthélemy, prof. agrégé à la Faculté de Droit de Paris: **Gouvernement de la France.** Tableau des institutions politiques, administratives et judiciaires de la France contemporaine. Paris. Payot 1924, vydání 2. doplněné, 8^o str. 244, 12 frs. — Kniha Barthélémyho vydaná v Payotově »Bibliothèque Politique et Économique« je mnohem více než příručkou určenou »průměrnému Francouzi«, byt nesledovala sama o sobě zvláštních cílů vědeckých. Pro nás může býti nejen sbírkou informací o veřejném životě francouzském, nýbrž mnohem spíše politickou učebnicí pro hojnost svých úvah de lege ferenda, týkajících se problémů aktuálních právě tak ve Francii jako u nás. Zvláště vyzdvihují autorovy úvahy o problému senátu v demokracii, o funkci presidenta a ministrů, o zahraniční politice v republice. Autor, třebaš sám politicky činný (je ve sněmovně členem »Action républicaine et sociale«, jež může býti nazvána »Mladou Francií« usilující o nové cesty národního života se zachováním francouzské tradice a kontinuity vývojové) dovedl zachovati naprostou objektivitu, i když nedovede souhlasiti s předválečným radikalismem levice. Překlad této knihy, jinak jazykem i cenou přístupné, byl by skutečným obohacením naší skrovné politické literatury.

Autor rozvrhl látku do 12 kapitol koordinovaně vedle sebe postavených, třebaš vědecký systém by vyžadoval jiného seřazení a subordi-